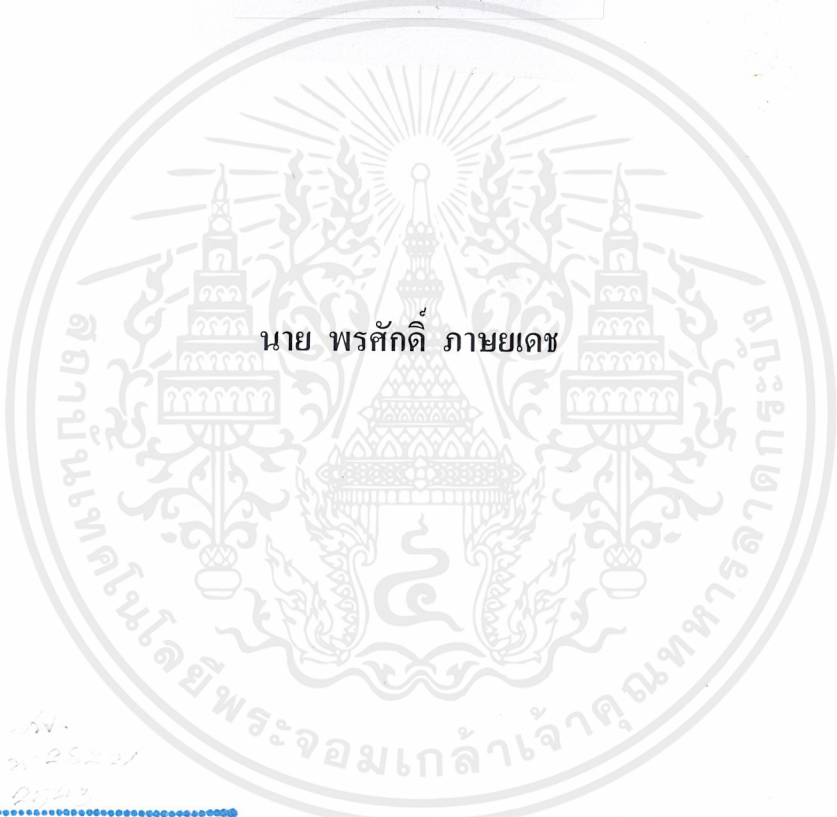

บันทึกความรักและการเดินทาง
(RECORD OF LOVE AND TO TRAVEL)

นาย พรศักดิ์ ภาษยเดช

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 40816
วัน, เดือน, ปี 27 พ.ย. 2544

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

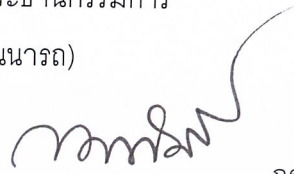
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนจดี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารัต)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชูน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

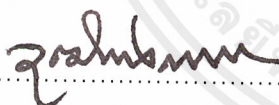

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

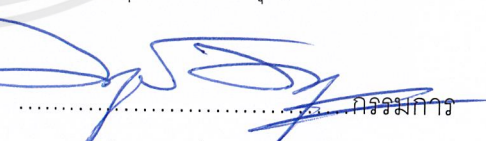

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์กัญจนา ต้าไสกี)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คุชราชิระ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	บันทึกความรักและการเดินทาง
	RECORD OF LOVE AND TO TRAVEL
ชื่อ	นายพรศักดิ์ ภาษยเดช
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2543
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

โดยพื้นฐานของมนุษย์ ข้าพเจ้ามีความเชื่อที่ว่าทุกคนมักจะมีวิญญูณของนักเดินทางอยู่ในตัวของตัวเอง เพียงแต่จังหวะและโอกาส รวมถึงการตัดสินใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะแตกต่างกันและในขณะที่กำลังเดินทางมุ่งหน้าสู่จุดหมายที่ตั้งใจไว้นั้น อาจมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทางหลายต่อหลายเหตุการณ์ บางเหตุการณ์อาจน่าสนใจ แต่บางเหตุการณ์ก็ไม่สามารถทำให้ผู้เดินทางสนใจได้เลย ซึ่งบางคนได้เก็บความสนใจและความประทับใจเหล่านี้ไว้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป บางคนได้ลืมเหตุการณ์เหล่านั้นไปหมดแล้ว หรือหลายคนอาจจะไม่สนใจที่จะบันทึกและไม่ใส่ใจกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้พบ

แต่สำหรับข้าพเจ้าการบันทึกเป็นสิ่งจำเป็นและมีค่า โดยเฉพาะการบันทึกเกี่ยวกับคนที่ข้าพเจ้ารัก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีแนวความคิดที่จะนำวิธีการบันทึกในเรื่องราว และเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายที่ข้าพเจ้าสังเกตและพบเห็น ทั้งสถานที่รวมถึงสิ่งของต่าง ๆ ที่ได้สัมผัสในขณะที่ข้าพเจ้าได้เดินทางและบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ากับคนรัก ได้มีโอกาสเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และได้อยู่ร่วมกัน จึงเกิดมีความผูกพันกับสถานที่ รวมถึงเหตุการณ์ที่ได้ทำร่วมกัน ความรัก ความรู้สึกดี ๆ ที่มอบให้กันอย่างบริสุทธิ์ใจ เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะผ่านกระบวนการแม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Sillk Screen) ลงบนแผ่นพลาสติกใสเรียงซ้อนกันทั้งหมดจำนวน 5 แผ่น หลังจากนั้นนำมาประกอบเป็นกล่องลักษณะคล้ายสมุดบันทึกวางในลักษณะแนวตั้งอยู่บนฐานเหล็กที่มีความแข็งแรงและมองผ่านทะลุถึงกันได้เป็นจำนวนทั้งหมด 4 ชั้น

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และประมวลผลการศึกษา เพื่อให้ผลงานมีความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้ตรงกับแนวความคิดให้มากที่สุด ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้คือ เพื่อให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ที่จะต้องเดินทางไปพบกับสิ่งแปลกใหม่และความสุข ความรัก ในการเดินทางของชีวิต

ข้าพเจ้าได้บันทึกความรัก ความอบอุ่นและความห่วงใยที่มีต่อคนที่ข้าพเจ้ารัก เพื่อแสดงให้เห็นคุณค่าของความรัก ที่บุคคลสองคนจะพึงปฏิบัติและเอื้ออาทรให้กันด้วยด้วยความจริงใจ และกลายเป็นอดีตที่งดงาม เพื่อคอยย้ำเตือนให้การกระทำในปัจจุบัน และสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตงดงามดังเช่นในอดีต

ในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้น มีความสมบูรณ์มากที่สุด และข้าพเจ้าคาดหวังว่าผลงานเหล่านี้ของข้าพเจ้าอาจจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาและสนใจในงานศิลปะภาพพิมพ์ในเทคนิคและวิธีการตามที่ข้าพเจ้านำเสนอ

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปนิพนธ์ ในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2543 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบันทึกการเดินทางของข้าพเจ้า และการเดินทางดังกล่าวนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมายจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่พบเจอ อีกทั้งมีส่วนช่วยเพิ่มความรักและความผูกพันกับคนรักในระหว่างการเดินทาง จากประสบการณ์ที่กล่าวมานั้น ข้าพเจ้าได้เก็บสะสมข้อมูล แล้วนำข้อมูลนั้นมาเรียบเรียงใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดและรูปแบบที่ต้องการนำเสนอ โดยถ่ายทอดผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะภาพพิมพ์

อนึ่งจากข้อมูลต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้เก็บเกี่ยวจากการเดินทาง และขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่อยู่ในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาและสนใจในผลงานทางศิลปะไม่มากนักน้อ

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ที่ได้มอบความรัก ความอบอุ่น และให้กำลังใจด้วยดีมาโดยตลอด อีกทั้งบรรดาคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แขนงต่างๆ รวมถึงบรรดาพี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ วิจิตรศิลป์ทุกคนที่ได้แบ่งปันความเอื้ออาทร โดยเฉพาะคนรักของข้าพเจ้าที่ได้มอบทั้งความรัก ความห่วงใย พร้อมทั้งร่วมทุกข์ ร่วมสุขด้วยกันกับข้าพเจ้าเสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก-ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1-2
- ความสำคัญของโครงการ	3
- วัตถุประสงค์	4
- ขอบเขตการศึกษา	5
บทที่ 2 ที่มาความประทับใจ	6
- แนวความคิดสร้างสรรค์	7
บทที่ 3 ขั้นตอนการทำงาน	8
- ขั้นตอนการเก็บและศึกษาหาข้อมูล	8
- การนำข้อมูลเข้าสู่การสร้างภาพร่าง	9
- อุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ตะแกรงไหม	38
- ขั้นตอนการเตรียมวัสดุพิมพ์ผลงาน	40
- ขั้นตอนการสร้างผลงาน	41
- ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	41
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบทัศนธาตุทางศิลปะและพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน	42-48
บทที่ 5 บทสรุป	54
ประวัติผู้เขียน	55

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	10-14
ภาพแบบร่าง ชุดที่ 1	16-19
ภาพแบบร่าง ชุดที่ 2	21-24
ภาพแบบร่าง ชุดที่ 3	26-29
ภาพแบบร่าง ชุดที่ 4	31-37
ภาพประกอบผลงานชุดศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	50
ภาพประกอบผลงานชุดศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	51
ภาพประกอบผลงานชุดศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	52
ภาพประกอบผลงานชุดศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	53

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีต่างๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มนุษย์มีความสะดวกสบายในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น มีผลทำให้การเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้รวดเร็วยิ่งขึ้น การที่มนุษย์ได้มีโอกาสเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเดินทางด้วยการเดิน รถยนต์ เครื่องบิน เรือ หรือด้วยเหตุผลของการเดินทางของแต่ละคน จะเป็นอย่างไรก็ตาม เชื่อว่าทุกคนจะต้องได้ประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และจากที่คิดว่าตัวเองนั้นรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ในระหว่างที่ได้เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ก็อาจจะพบได้ว่าตัวเองแทบจะไม่รู้อะไรเลยก็ได้ เพราะเราจะได้พบกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ผิดแผกแตกต่างออกไป จากผู้คนที่ลี้ตัวมีทัศนคติและวิถีการดำเนินชีวิตอีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งเราอาจจะไม่เคยได้สัมผัสมาก่อน

การที่มนุษย์เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ นั้น ก็มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างออกไป เช่น บางคนเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว เดินทางเพราะความจำเป็นด้านหน้าที่การงาน หรือเดินทางเพื่อไปพบคนรักและมีอีกหลายๆ จุดมุ่งหมาย ซึ่งในระหว่างการเดินทางนั้น แต่ละคนอาจจะได้พบสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไป มีทั้งทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและไม่ดี หรืออาจเจอสิ่งแปลกประหลาดไม่คาดคิดว่าจะได้พบเห็นมาก่อน ซึ่งเมื่อวันเวลาผ่านไป สิ่งที่ได้พบเห็นเหล่านั้นก็จะอยู่ในความทรงจำของแต่ละบุคคล อาจมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่ความสนใจที่ผ่านมา

และมีคำพูดที่ว่า "ชีวิตคนมันมีขึ้นมีลง มันเป็นการเดินทาง" เพราะการเดินทางทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่นเดียวกับชีวิตที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ขึ้นลงตามประสบการณ์และโอกาสในชีวิต ฉะนั้นการเดินทางจึงมักสอนผู้เดินทาง ให้เห็นถึงโอกาสที่ดีอีกมากมายที่เราต้องไขว่คว้า ซึ่งเราต้องเตรียมพร้อมที่จะพบกับอุปสรรค และพร้อมที่จะสนุกกับสิ่งที่ได้ทำระหว่างการเดินทาง รวมถึงการได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่หลากหลายจากการเดินทาง ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ดีเพราะจะสามารถนำสิ่งที่ผิดพลาดในอดีตมาแก้ไขให้เป็นสิ่งดีๆ ได้ในปัจจุบันและในอนาคต และยังสามารถนำสิ่งที่ดีๆ เหล่านั้นมาปรับปรุง และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อผลของการดำเนินชีวิตที่ดีของตนเอง

ดังนั้นจึงมีหลายคนชื่นชอบที่จะได้เดินทางโดยลำพัง เพราะจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแง่คิดและมุมมองที่น่าสนใจกับบุคคลอื่น รวมทั้งบางครั้งการเดินทางคนเดียว ก็อาจทำให้เราได้ใช้เวลาอยู่กับตัวเองอย่างเงียบสงบที่สุด แต่มีบางคนชอบที่จะมีเพื่อนร่วมเดินทางไปด้วย เพราะจะทำให้เกิดภาพที่ประทับใจ รวมทั้งเกิดความสุขสนุกสนาน ความรัก ความผูกพัน และความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน รวมไปถึงการที่เราจะได้รับสิ่งดีๆ จากคนอื่น มีผลทำให้เราเห็นคุณค่าของตัวเอง และเห็นคุณค่าในการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

ความรักความห่วงใยระหว่างคนสองคน เป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งไม่ว่าจะเกิดขึ้นในฐานะใดก็ตาม อาจเป็นระหว่างเพื่อน ครูกับศิษย์ พ่อกับแม่ หรือแม่แต่ระหว่างคนที่รักกันในฐานะของหนุ่มสาว โดยเฉพาะความรักและความอบอุ่นที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังท่องเที่ยวและเดินทาง จะทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้รู้จักนิสัยใจคอ รู้จักบุคลิกภาพที่แท้จริง และอาจรวมถึงการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ฉะนั้นสำหรับการเดินทางกับคนที่รู้ใจ ทำให้ข้าพเจ้าได้ค้นพบความรู้สึกที่ดี ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น รวมถึงได้ถ่ายทอดความรู้สึกบางสิ่งบางอย่าง ที่เราไม่มีโอกาสได้แสดงออกให้แก่มัน ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเดินทาง ช่วยทำให้บรรยากาศของมิตรภาพที่หิวยืนให้กัน กลับแนบแน่นมากยิ่งขึ้น

โดยส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง การใช้ชีวิตคู่กับคนที่รักไม่ว่าจะในฐานะของคนรัก หรือในฐานะของสามีภรรยาในอนาคตก็ตาม สามารถเปรียบได้กับการเดินทางเช่นกัน ซึ่งการเดินทางในฐานะดังกล่าวอาจเต็มไปด้วยความสุข ความทุกข์และเปี่ยมไปด้วยความเอื้ออาทร หรือเต็มไปด้วยความเกลียดชัง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการเดินทางของชีวิต ซึ่งถ้าหากผู้ที่จะต้องเดินทางมีประสบการณ์และความเข้าใจ อีกทั้งเต็มเปี่ยมไปด้วยความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้การเดินทางดังกล่าวนี้เพียบพร้อมไปด้วยความรักและความอบอุ่น

วัตถุประสงค์

วันเวลาที่ผ่านมาเป็นสิ่งมีค่า อย่างน้อยก็เป็นสิ่งหนึ่งที่คอยย้ำเตือน ให้เราระลึกถึงสิ่งต่างๆ ที่ดีและไม่ดี คอยเป็นกระจกส่องความสำเร็จ และความผิดพลาดที่ผ่านมามาในอดีต มีผลทำให้การดำเนินชีวิตในอนาคตของเรา เป็นไปด้วยความระมัดระวัง พรั่งพร้อมไปด้วยสติและประสบการณ์

การบันทึกไว้ซึ่งความรักและความห่วงใยส่วนตัว อาจไม่มีความสำคัญมากนักกับบุคคลอื่นแต่มีความสำคัญยิ่งต่อบุคคลสองคน เพราะนั่นถือเป็นสิ่งที่คอยย้ำเตือนวันเวลาแห่งความสุข ความรัก ความอบอุ่นและความเอื้ออาทรที่มอบให้กัน เป็นเสมือนน้ำที่คอยหล่อเลี้ยงจิตใจของคนสองคนให้รักและหวังดีต่อกัน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตในภายภาคหน้า

ฉะนั้นการบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมามาในอดีต จึงเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อทั้งตนเองและบุคคลอื่น หรืออาจรวมไปถึงประเทศชาติถ้าหากเหตุการณ์เหล่านั้นมีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ของบ้านเมือง

ขอบเขตการศึกษา

ผลงานศิลปะถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีคุณค่ายิ่งต่อโลกของเรา และการสร้างผลงานศิลปะก็ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นยิ่งเช่นกัน แต่ทั้งนี้การสร้างสรรคผลงานศิลปะ มีความยุ่งยากอยู่ไม่น้อย ดังนั้นในการสร้างสรรค์ผู้สร้างเองจำเป็นต้องมีความชัดเจน และมีความเข้าใจถึงความต้องการของตนเอง ทั้งในด้านของเรื่องราว เนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก รวมไปถึงเทคนิควิธีการที่จะเลือกมาเพื่อการสร้างสรรคผลงาน ให้เหมาะสมและตรงตามความต้องการของศิลปินให้มากที่สุด ฉะนั้นในผลงานของข้าพเจ้าจึงกำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

ขอบเขตของเนื้อหา

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึง เรื่องราวและเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความห่วงใยและความอบอุ่นที่เกิดขึ้น ณ สถานที่ต่างๆ ซึ่งตัวข้าพเจ้าและคนรักได้มีโอกาสไปยังสถานที่นั้นๆ ร่วมกันและเก็บความประทับใจที่มีคุณค่าเหล่านั้นมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ

ขอบเขตของรูปแบบ

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปแบบของผลงานศิลปะในชุดดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นกึ่งนามธรรม (Semi-abstract) ด้วยการนำโครงสร้างของสถานที่ต่างๆ รวมถึงสิ่งของที่ได้ใช้ร่วมกันเช่น โต๊ะ เก้าอี้ จาน ช้อน บานและร่ม เป็นต้น โดยการเขียนเป็นลักษณะลายเส้น และเขียนลงบนแผ่นแบนเรียบรวมทั้งนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้มาจัดขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กับความคิด และเกิดความสมบูรณ์ในภาพ

ขอบเขตของชนิดงานเทคนิค

ผลงานศิลปะชุดนี้ข้าพเจ้าสร้างขึ้นในรูปแบบของงานภาพพิมพ์ ด้วยวิธีการของแม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) พิมพ์ลงบนแผ่นพลาสติกใสเรียงซ้อนกันจำนวน 5 แผ่น หลังจากนั้นจึงนำมาประกอบเป็นกล่องลักษณะคล้ายสมุดบันทึก วางในลักษณะแนวตั้งอยู่บนฐานเหล็กที่มีความแข็งแรงซึ่งทำให้มองผ่านทะลุถึงกันได้ทุกแผ่น

บทที่ 2

ที่มาของความบันดาลใจ

มนุษย์ทุกคนจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีความทรงจำไม่ว่าความทรงจำดังกล่าวนั้น จะเป็นสิ่งดีหรือไม่ดี มีค่ามากหรือน้อยก็ตาม เพราะความทรงจำคือมนุษย์ เมื่อมนุษย์ขาดซึ่งความทรงจำแล้วก็จะทำให้บุคคลนั้นเป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์ ความทรงจำเกิดจากหลายเหตุผล ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาหาความรู้ หรือจากประสบการณ์ในชีวิต เป็นสิ่งบอกถึงเหตุผลทางอดีต ความเป็นปัจจุบันและสิ่งที่จะเกิดในอนาคต ฉะนั้นความทรงจำที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล จึงบอกได้ถึงความเป็นเฉพาะของบุคคลนั้นๆ แต่เมื่อใดที่บุคคลมีความทรงจำร่วมกันนั้น หมายถึงเหตุการณ์อาจเป็นไปได้หรืออาจเป็นไปได้ในแง่ของความขัดแย้งหรือแฉะร้าย

แต่ในส่วนของข้าพเจ้า ความทรงจำส่วนหนึ่งเกิดจากการเดินทาง การเดินทางของข้าพเจ้า เป็นเสมือนส่วนหนึ่งของชีวิต และข้าพเจ้านั้นก็รักการเดินทางเป็นพิเศษ เพราะการเดินทางให้ทั้งสาระความรู้ พร้อมทั้งเพิ่มพูนประสบการณ์รอบตัว และการจะได้มาซึ่งความทรงจำที่ดี และประสบการณ์ที่พิเศษสำหรับชีวิต จำเป็นต้องเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ด้วยความเชื่อมั่น ข้าพเจ้าเชื่อว่าจุดหมายปลายทางในการเดินทางนั้น ไม่มีความสำคัญสำหรับการหาประสบการณ์และความทรงจำที่ดี แต่บางสิ่งบางอย่างที่เราได้พบตามรายทางกลับมีค่า มีความน่าสนใจ มีทั้งสีสันรวมถึงความสนุกสนานมากมายรอคอยเรายู่

ฉะนั้นความทรงจำที่ผ่านมาในอดีตที่ได้จากการเดินทางท่องเที่ยวของข้าพเจ้าสามารถแยกออกได้เป็นสองแบบนี้คือ

ความทรงจำที่เป็นรูปธรรม

ข้าพเจ้ามีโอกาสเดินทางไปยังที่ต่างๆ จึงมีโอกาสได้พบเห็น และสัมผัสกับทั้งสถานที่และสภาพแวดล้อม รวมถึงสิ่งของเครื่องใช้ ที่ใช้อยู่ไม่ว่าจะเป็นบ้านที่สวยงาม ต้นไม้ พุ่มหญ้า บ่อน้ำ งาน ชาม ช้อน ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดล้วนแต่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าและคนรักได้ใช้และสัมผัสร่วมกันตลอดการเดินทาง

ความทรงจำที่เป็นนามธรรม

ข้าพเจ้าได้รับความรู้สึกถึงความรัก ความห่วงใย ความห่วงหาอาทร ที่คนรักของข้าพเจ้าได้ให้ความรู้สึกที่ดีระหว่างกันและกัน เป็นความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้เก็บบันทึกไว้ในความทรงจำมาตลอดเวลาที่เราสองคนได้อยู่ร่วมกัน และข้าพเจ้าได้ให้ความรู้สึกที่ดีแก่คนรักของข้าพเจ้าเช่นกันเสมอมา

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเหตุการณ์ และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความรักอันบริสุทธิ์ ความห่วงใย ความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน เพื่อรำลึกถึงวัน เวลา สถานที่ต่างๆ ที่ข้าพเจ้ากับคนรักได้มีโอกาสเดินทางไปด้วยกัน แม้บางครั้งเมื่อกลับไปยังสถานที่เดิมๆ โดยที่ไม่อาจเดินทางร่วมกันได้ หรืออาจมีเหตุให้ต้องเดินทางกลับไปยังสถานที่เดิมของสองคนโดยเพียงลำพังความรู้สึกต่างๆดังกล่าวข้างต้นก็จะยังคงเกิดขึ้นกับเราสองคนเสมอ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ รวมไปถึงความรักของข้าพเจ้าด้วยการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการทำงาน

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน ในชุดศิลปนิพนธ์ดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดลำดับขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานไว้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการไว้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการเก็บและศึกษาหาข้อมูล

ข้าพเจ้าได้ศึกษาและเก็บข้อมูล โดยการสังเกต และบันทึกจากเหตุการณ์ และสถานที่ต่างๆ ที่ข้าพเจ้าและคนรักของข้าพเจ้าได้สัมผัสร่วมกัน ดังนั้นการเก็บข้อมูลของข้าพเจ้า สามารถแยกออกเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมมีจริง

ข้อมูลดังกล่าวได้จากการสังเกตเห็นและบันทึกกลับมาเพื่อเป็นข้อมูลดิบ ในการสรรค์ผลงาน การเก็บข้อมูลดังกล่าว ใช้วิธีการบันทึกข้อมูล 2 วิธีคือ บันทึกโดยการถ่ายรูป และบันทึกโดยการร่างภาพไว้ในสมุดบันทึก เช่น ต้นไม้ บ้าน เก้าอี้ งาน ชาม ช้อน แก้ว ฯลฯ

2. ข้อมูลได้จากการสนทนา

ข้อมูลดังกล่าวนี้เกิดขึ้น โดยการพูดคุย และสนทนากับสิ่งที่ได้พบ และสัมผัสร่วมกัน เป็นข้อมูลที่ให้ในเรื่องของความรู้สึกต่อกัน ทั้งกับตัวของเราสองคน ทั้งกับสถานที่ที่ได้สัมผัส ข้อมูลดังกล่าวนี้นำมาเป็นเหตุผลหลักในการกำหนดรูปแบบและความรู้สึกของผลงานชุดศิลปนิพนธ์

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างภาพร่าง

จากข้อมูลที่ได้ศึกษา และจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่ได้พบเห็นดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าจึงนำข้อมูลที่ได้นำมาใช้ เพื่อกำหนดรูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ เพื่อให้รองรับแนวความคิด และใกล้เคียงกับความต้องการ ในการนำเสนอออกมาเป็นผลงานของข้าพเจ้าให้ได้มากที่สุด

การสร้างภาพร่าง

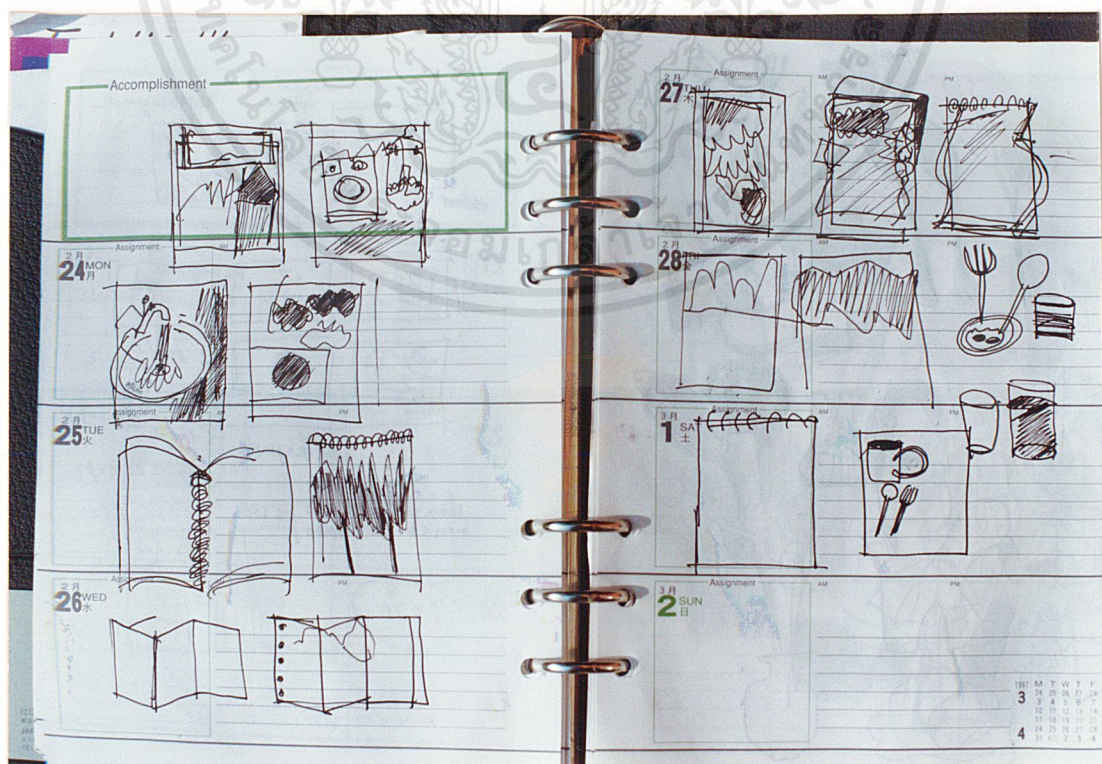
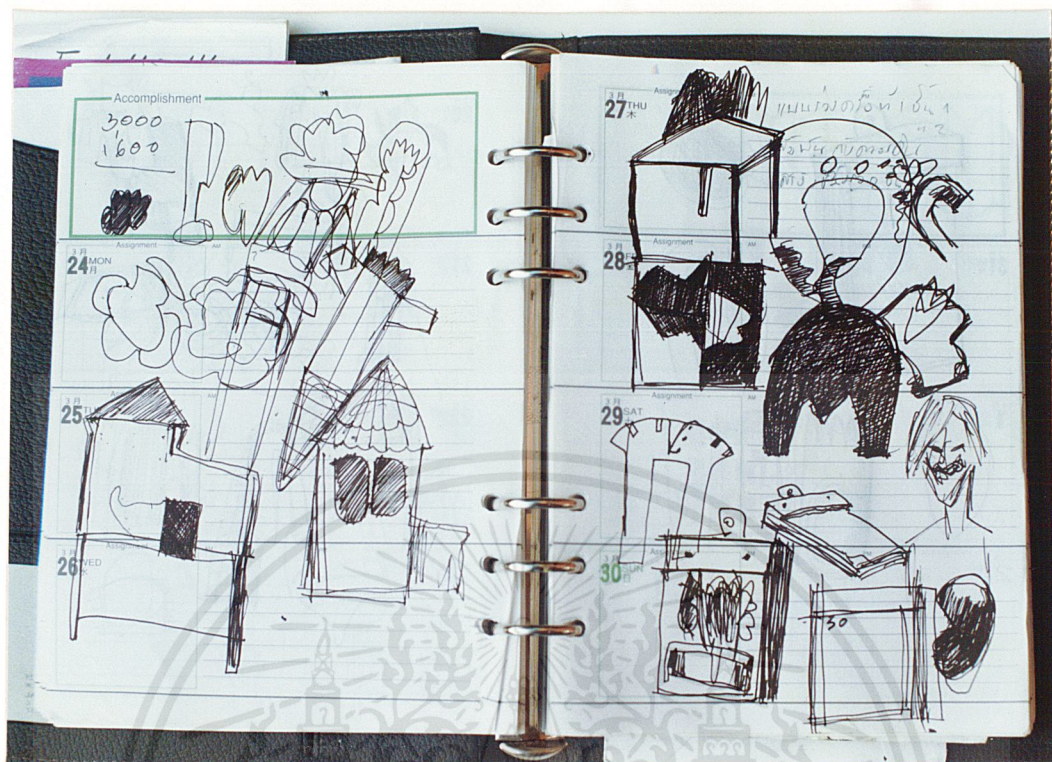
ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลที่เก็บไว้มากำหนดเป็นรูปแบบ และลักษณะของงาน โดยการสร้างภาพในคอมพิวเตอร์ กำหนดสีและบรรยากาศของภาพ ด้วยการใช้สีที่มีอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งแยกลักษณะของรูปทรง และนำรูปทรงต่างๆ ที่กำหนดขึ้นในเครื่องคอมพิวเตอร์ นำมาทับซ้อนและหาจังหวะที่เหมาะสม ให้ตรงตามความต้องการด้วยการพิมพ์แยกสี ลงบนแผ่นพลาสติกใส จำนวน 5 แผ่น ต่อ 1 ชั้น เพื่อนำภาพที่ปรากฏบนแผ่นพลาสติกใสดังกล่าว ไปเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการใช้ โครงสร้างของบ้านสีแดงเป็นองค์ประกอบหลักของภาพร่าง เพื่อแสดงถึงความรักและความอบอุ่น ระหว่างข้าพเจ้ากับคนรัก ที่ได้อยู่ร่วมกันในบ้านหลังนี้ ซึ่งรายละเอียดภายในของภาพร่าง มีเก้าอี้ยาวสีเขียวทั้งตัวใหญ่และเล็ก พร้อมทั้งโทรทัศน์มือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้า งานไม้ไขควง และชั้นชั้นช่อม โดยสร้างบรรยากาศและสถานที่ ให้มีพื้นที่กำลังคอกอยู่ มุมขวาล่างของภาพ และต้นไม้ที่อยู่ตรงกลางด้านบน อีกทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวการ์ตูนลายเส้นสีดำและสีแดง เพื่อให้มีองค์ประกอบของภาพที่สมบูรณ์ ทำให้ภาพร่างชิ้นนี้มีความน่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างแผ่นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างแผ่นที่ 2

ภาพร่างแผ่นที่ 3

ภาพร่างแผ่นที่ 4

ภาพร่างแผ่นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้มีการพัฒนามาจากชั้นที่ 1 โดยการลดรูปทรงของบ้านให้มีขนาดเล็กกลง และนำมาประกอบให้เป็นโครงสร้างลักษณะคล้ายบ้าน มีรายละเอียดภายในโดยรวมคือ สิ่งของเครื่องใช้ เช่น เก้าอี้, โต๊ะ, ช้อน, หม้อข้าว, แก้วน้ำ, ต้นไม้, เรือ, บ่อน้ำ อีกทั้งข้าพเจ้าได้นำรูปทรงต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้นสร้างให้เกิดความคมชัด และมีมิติของการทับซ้อนเพื่อให้เกิดระยะของสีในภาพร่างให้มากที่สุด เพื่อความสมบูรณ์ของภาพร่าง โดยมีลายเส้นตัวการ์ตูนสีดำ กลอบคลุมเชื่อมต่อรูปทรงต่างๆ ทั้งหมดเพื่อเน้นความสัมพันธ์ของรูปทรง ในภาพร่างและสร้างให้เกิดความสมบูรณ์ และเพื่อให้มีความน่าใจมากยิ่งขึ้น

The seal of Rajabhat Buriram University is a circular emblem. It features a central five-tiered stupa with a sunburst above it. The stupa is flanked by two smaller stupa-like structures. The entire emblem is surrounded by a circular border containing the university's name in Thai script: "มหาวิทยาลัยราชภัฏบรจรม" (Mahavithayalai Rajabhat Buriram).

ภาพประกอบภาพร่างขึ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 2

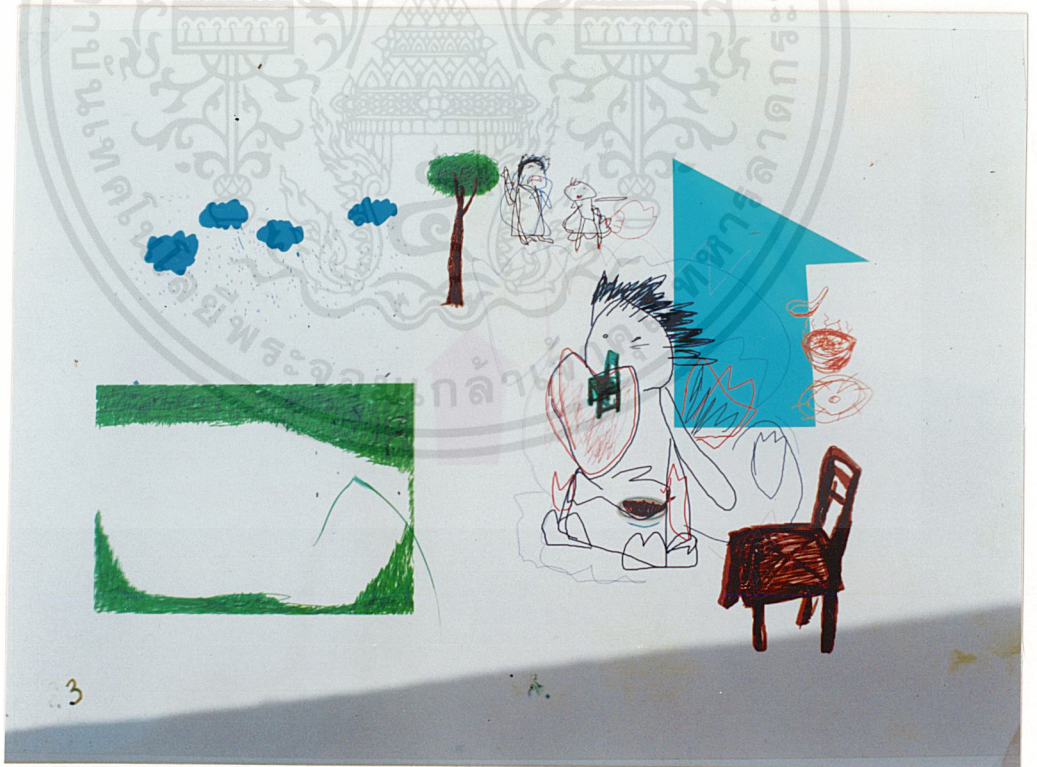

ภาพร่างแผ่นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างแผ่นที่ 2

ภาพร่างแผ่นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างแผ่นที่ 4

ภาพร่างแผ่นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภายในภาพร่างชิ้นที่ 3 นี้ข้าพเจ้าได้สร้างภาพร่างให้มีลักษณะแนวนอน เพื่อต้องการพัฒนาจากชิ้นที่ผ่านมา ดังนั้นข้าพเจ้าจึงลดรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมออกให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อลดความแข็งขององค์ประกอบศิลป์ และเพิ่มระยะของสีพร้อมทั้งรูปทรงที่อิสระ เพื่อสร้างให้ภาพร่างมีมิติมากขึ้นกว่าชิ้นที่ผ่านมา ภาพร่างชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของร่มกันแดด และเมฆฝนมาเป็นโครงสร้างหลักของภาพ อีกทั้งสร้างองค์ประกอบของภาพให้สัมพันธ์กันระหว่างพื้นหญ้าสีเขียว และลายเส้นตัวการ์ตูนสีดำ เพื่อสร้างให้เกิดความสมดุลของภาพให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างแผ่นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างแผ่นที่ 1

ภาพร่างแผ่นที่ 2

ภาพร่างแผ่นที่ 3

ภาพร่างแผ่นที่ 4

ภาพร่างแผ่นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 4

ข้าพเจ้าได้พัฒนาภาพร่างขึ้นนี้ เพื่อให้มีความแตกต่างไปจากชิ้นที่ผ่านมาทั้งหมด โดยสร้างให้ภาพร่างมีลักษณะเป็นแนวตั้ง ซึ่งใช้โครงสร้างบานประตูสีฟ้าที่กำลังเปิดออก เป็นโครงสร้างหลักและมีตัวการ์ตูนลายเส้นสีดำ และน้ำเงินอยู่บนพื้นหญ้าสีเขียว เพื่อเน้นให้พื้นหญ้าเกิดความสัมพันธ์กับตัวการ์ตูนลายเส้นสีดำและสีชมพู ที่อยู่ระยะหลังและเสริมด้วยรูปทรงของทุ่งดอกไม้, กระจ่างต้นไม้, ที่รดน้ำต้นไม้กับถังน้ำและรายละเอียดอื่นๆ ส่วนต้นไม้และทุ่งหญ้าสีเขียว ข้าพเจ้าต้องการเพิ่มระยะ และน้ำหนักของภาพร่าง ให้เกิดการทับซ้อนกันระหว่างบรรยากาศและรูปทรงที่ได้สร้างขึ้น เพื่อสร้างให้เกิดองค์ประกอบที่สมบูรณ์มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างแผ่นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

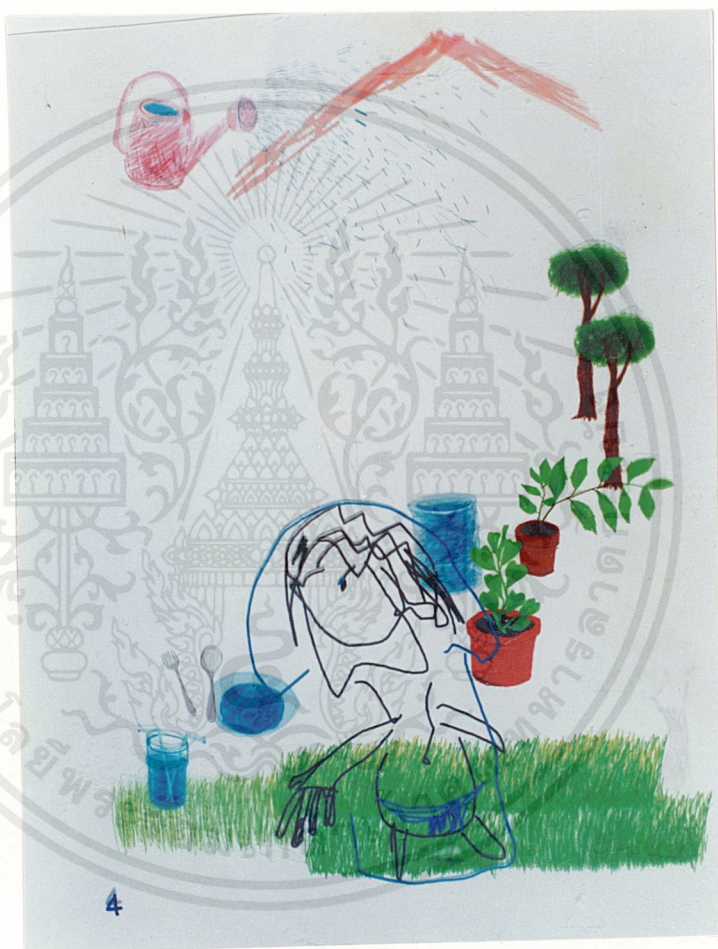

ภาพร่างแผ่นที่ 2

ภาพร่างแผ่นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างแผ่นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างแผ่นที่ 5

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่

ในกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่ ชูศิลปินนิพนธ์ของข้าพเจ้า มีอุปกรณ์ในการพิมพ์ผลงานดังนี้

1. อุปกรณ์สำหรับงานพิมพ์

โต๊ะผิวเรียบ	-	สำหรับไว้ใช้วางผลงานภาพพิมพ์และพิมพ์ผลงาน
บล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงใหม่	-	สำหรับใช้ในการพิมพ์
(Silk Screen)		
ยางปาดสี	-	สำหรับปาดสีผ่านแม่พิมพ์ลงสู่ผลงาน
สีหมึกพิมพ์ใช้น้ำมัน	-	สำหรับพิมพ์ลงบนแผ่นพลาสติก
เกรียง	-	สำหรับตักสีและผสมสี
น้ำมันล้าง 150	-	สำหรับล้างทำความสะอาดสี
น้ำมันสน	-	สำหรับทำความสะอาดยางปาดสี
น้ำมันทินเนอร์	-	สำหรับทำความสะอาดบล็อกแม่พิมพ์
ผงซักฟอก	-	สำหรับทำความสะอาดบล็อกแม่พิมพ์

2. อุปกรณ์สำหรับเตรียมแบบแม่พิมพ์

กระดาษไข	-	สำหรับสร้างแบบ
ดินสอไขสีดำ	-	สำหรับสร้างแบบ
ปากกาเคมีสีดำ	-	สำหรับสร้างแบบ
หมึกสีดำ	-	สำหรับสร้างแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุในการสร้างแม่พิมพ์

บล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงไหม
(Silk Screen)	-	สำหรับเป็นแม่พิมพ์
กาวอัด	-	สำหรับสร้างแม่พิมพ์
น้ำยาไวแสง	-	สำหรับสร้างแม่พิมพ์
รางปาดกาวอัด	-	สำหรับปาดน้ำยาไวแสง
ห้องมืด	-	สำหรับตากบล็อกแม่พิมพ์
ตู้ไฟ	-	สำหรับถ่ายไฟสร้างแม่พิมพ์

4. วัสดุที่ใช้ในการพิมพ์ผลงานและสร้างรูปผลงาน

แผ่นพลาสติกใส	-	สำหรับพิมพ์ผลงาน
เหล็ก	-	สำหรับทำขาตั้งผลงาน

ขั้นตอนการเตรียมวัสดุพิมพ์ผลงาน

1. การเตรียมแผ่นรองพิมพ์ (พลาสติก)

ข้าพเจ้าใช้แผ่นพลาสติกใสจำนวน 5 แผ่น ตัดให้มีขนาดเท่ากันทั้งหมด พร้อมทั้งลอกกระดาษที่ปิดบนแผ่นพลาสติกออกทั้ง 2 ด้าน และต้องระวังอย่าให้แผ่นพลาสติกเกิดรอยขีดข่วน หลังจากนั้นนำมาวางบนโต๊ะสำหรับพิมพ์ พร้อมกับรองด้วยผ้าที่มีความนุ่มก่อนทำการพิมพ์ พิมพ์ด้วยวิธีการแม่พิมพ์ตะแกรงไหมที่ละแผ่น แล้วจึงนำมาวางทับซ้อนกันเป็นจำนวนทั้งสิ้น 5 แผ่น ต่อผลงาน 1 ชิ้น

2. การเตรียมบล็อกสำหรับสร้างแม่พิมพ์

นำบล็อกไม้ที่มีขนาดกว้าง 100 ซม. X 120 ซม. มาขัดทำความสะอาดให้ไม้ที่เป็นกรอบมีลักษณะเรียบและสะอาด ไม้หลงเหลือเสี้ยนของไม้อยู่ จากนั้นนำผ้าสำหรับพิมพ์สกรีนเบอร์ 100 สีเหลืองมาขึงลงบนกรอบไม้ให้ตึง โดยใช้แม็กยิงไม้เป็นตัวทำให้ผ้ายึดติดอยู่กับกรอบไม้ที่เตรียมไว้ เมื่อเสร็จสิ้นการทำบล็อกสำหรับใช้ทำแม่พิมพ์แล้ว ก่อนนำไปใช้ต้องทำความสะอาดด้วยการนำไปล้างน้ำผสมผงซักฟอกให้สะอาด

ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงาน

วิธีการสร้างแบบแม่พิมพ์

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างมาขยายด้วยการถ่ายเอกสารให้ได้ขนาดที่ต้องการ จากนั้นจึงนำมาแยกแบบด้วยการนำกระดาษไขลงมา และเขียนต้นแบบทั้งหมดให้ได้ 2 หน้าหนัก ถึง 4 หน้าหนัก ด้วยการใช้อินสอไขหมึกดำและปากกาเคมีสีดำ หลังจากนั้นจึงนำบล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงไหมที่ได้จัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว มาปาดด้วยกาวอัดที่จัดเตรียมไว้ด้วยการผสมกาวอัด ในอัตราส่วน 1 : 5 คือ กาวอัด 5 ส่วน และไวแสง 1 ส่วน คนให้เข้ากัน แล้วทิ้งไว้ประมาณ 20 – 30 นาที เพื่อให้ฟองอากาศที่ค้างอยู่ในกาวอัดลอยขึ้นมาให้หมด หลังจากนั้นปาดกาวอัดลงบนบล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงไหมด้วยรางสำหรับปาดกาวอัด ทั้งด้านหน้าและด้านหลังของบล็อก จากนั้นนำไปตากไว้ในห้องมืดจนแห้งสนิท เมื่อแห้งสนิทแล้ว นำต้นแบบไปถ่ายลงบนบล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงไหม ด้วยวิธีการถ่ายด้วยตู้ไฟคือ นำแบบร่างวางลงบนตู้ไฟ แล้วนำบล็อกแม่พิมพ์วางลงบนแบบร่าง พร้อมทั้งปิดผ้าคลุมแล้วทำการดูดอากาศออกด้วยเครื่องดูดอากาศอัตโนมัติ จากนั้นเปิดไฟสำหรับถ่ายโดยการตั้งเวลาไว้ 7 นาที หลังจากนั้นปิดไฟที่ตู้ไฟ แล้วนำบล็อกแม่พิมพ์ออกจากตู้ไฟ และนำไปล้างน้ำเพื่อให้กาวอัดที่ไม่ถูกแสงไฟละลายออกตามน้ำ เหลือไว้เฉพาะกาวอัดที่ถูกแสงไฟติดแน่นอยู่กับผ้า จึงจะได้ต้นแบบที่สมบูรณ์ตามความต้องการ

วิธีการพิมพ์

เริ่มต้นการพิมพ์โดยการเทสีลงบนบล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงไหม หลังจากนั้นนำยางปาดสกกรีน ปาดลงบนสีไปในทิศทางหนึ่ง แล้วปาดย้อนกลับ โดยกดน้ำหนักให้ยางปาดสกกรีนรีดสีเข้าหาตัว จากนั้นนำเกรียงมาเก็บสีที่เหลือจากบล็อกแม่พิมพ์ พร้อมนำสีออกจากยางปาดสกกรีนให้หมด และนำน้ำมันล้าง 150 ซุปเศษผ้าให้ชุ่มน้ำมัน แล้วเช็ดออกให้สะอาด หลังจากนั้นจึงยกบล็อกแม่พิมพ์ออกจากผลงาน แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวนี้จนเสร็จสิ้นกระบวนการพิมพ์

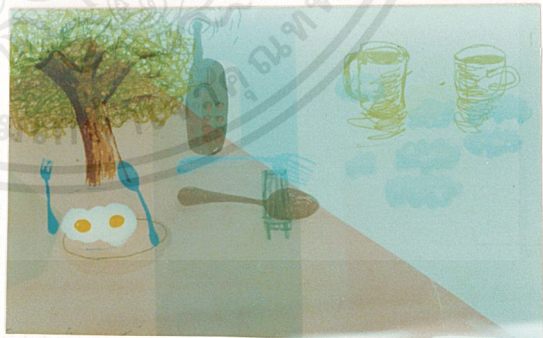
บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบทัศนธาตุทางศิลปะและพัฒนาการของการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ผู้สร้างจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องมีความเข้าใจ ทั้งในรูปแบบ เนื้อหา และแนวความคิดของตนเองอย่างชัดเจน และอีกประการหนึ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือ ผู้สร้างสรรค์ผลงานจำเป็นต้องมีความชำนาญ และเข้าใจในเทคนิควิธีการ พร้อมทั้งเข้าใจทัศนธาตุต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นผลงานทางศิลปะ ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้าเองนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้ทัศนธาตุต่างๆ เพื่อประกอบกันขึ้น เป็นผลงานในชุดศิลปะนิพนธ์ทั้งหมด 4 ชิ้น

1. รูปทรง (Form)

ผลงานของข้าพเจ้าทั้ง 4 ชิ้น ได้ใช้รูปทรงต่างๆ กัน ทั้งรูปทรงที่มาจากธรรมชาติและรูปทรงที่มาจากวัตถุสิ่งของ โดยใช้การออกแบบขึ้นใหม่ เช่น รูปทรงของคน ต้นไม้ ดอกไม้ พวงหรีด หม้อ ร่ม โทรศัพท์ งาน ชาม ช้อน ฯลฯ การใช้รูปทรงของข้าพเจ้า ก็เพื่อเป็นความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับทั้งสถานที่ และสิ่งของเครื่องใช้ที่คุ้นเคย เพื่อบ่งบอกถึงความรัก และความสัมพันธ์กันของข้าพเจ้าและคนรักของข้าพเจ้า

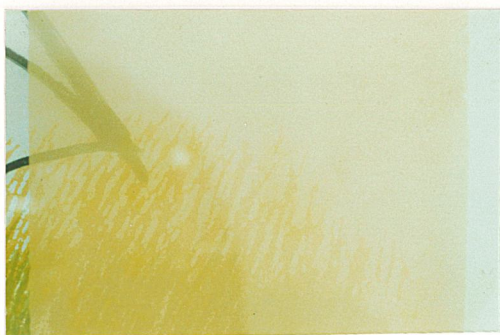
2.. เส้น (Line)

เส้น เป็นส่วนประกอบหนึ่งในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ใช้เส้น เพื่อเน้นขอบเขตของรูปทรง และเพื่อบ่งบอกอารมณ์ ความรู้สึกที่เป็นอิสระ เช่น เส้นของคน ซึ่งให้ความรู้สึกอิสระ มีชีวิตชีวา และใช้เส้นเพื่อสร้างมิติ การทับซ้อนกันของเส้น ในแต่ละแผ่นพลาสติกให้ความรู้สึกสัมผัสที่อ่อน ไม่หยุดนิ่ง เช่นเดียวกับการเดินทางของข้าพเจ้า

3. ระนาบ (Plane)

ข้าพเจ้าใช้ระนาบ เพื่อกำหนดขอบเขตของสิ่งของเครื่องใช้ ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอ เช่น ขอบเขตของบ้าน ขอบเขตของงาน ขอบเขตของร่ม ขอบเขตต่างๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้ใช้ระนาบของสี ทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดมิติ และการทับซ้อนกันของสีมีหลากหลายขึ้น สีที่เป็นระนาบเมื่อทับซ้อนกันจะทำให้เกิดน้ำหนักของสี และความเข้มของสีที่มากขึ้น ระนาบจึงเป็นส่วนของการกำหนดโครงสร้างของภาพ เพื่อให้เกิดรูปทรงที่ตรงตามความต้องการของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สี (Colour)

สี ในผลงานของข้าพเจ้า ถือเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสีเป็นส่วนที่สร้างให้เกิดบรรยากาศในภาพผลงาน ข้าพเจ้าเองได้ใช้สีที่ออกมา ในลักษณะของโทนร้อนผสมผสานกับโทนเย็นในอัตราที่เหมาะสม เพื่อที่จะให้ภาพผลงานเกิดความรู้สึกอบอุ่น ให้ความรู้สึกถึงความหวังโยระหว่างคนสองคน

5. น้ำหนัก (Value)

ผลงานของข้าพเจ้าที่ถูกสร้างขึ้นนั้น มีน้ำหนักที่ปรากฏอยู่ในผลงาน เพียงการทับซ้อนกันของแผ่นสี และน้ำหนักของสีที่เป็นมวลของสี ก็ใช้ในการพิมพ์น้ำหนักของสีที่เบาและโปร่งใสนั้น ข้าพเจ้าจะสร้างขึ้นโดยการผสมตัวทำให้โปร่งใส ลงไปในเนื้อสี เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเบา สบาย และมีอิสระ เช่นเดียวกับขณะที่กำลังเดินทางท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการของการสร้างสรรค์ผลงานในชั้นที่ 1

ผลงานในชั้นแรก ข้าพเจ้าใช้โครงสร้างของตัวอาคารที่เป็นระนาบ เป็นโครงสร้างหลักของผลงาน และใช้รูปทรงต่างๆ กระจายอยู่โดยรอบ โดยที่การทับซ้อนของรูปทรงยังมีน้อย และบางรูปทรงใช้การถ่ายรูป และการถ่ายเอกสารโดยตรง ดังนั้นผลงานในชั้นดังกล่าว เมื่อสร้างเสร็จและประกอบขึ้นเป็นผลงานจริงสมบูรณ์แล้ว จึงยังดูมีความขัดแย้ง และไม่กลมกลืนกันเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะในชั้นดังกล่าว ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงระนาบที่เป็นโครงสร้างของบ้านที่มีขนาดใหญ่จนเกินไป และส่วนประกอบต่างๆ โดยรอบก็ยังเป็นระนาบ จึงมีผลทำให้ผลงานของข้าพเจ้ายังคงดูไม่เป็นอิสระตามที่ข้าพเจ้าคาดหวัง อีกทั้งอาจเป็นเพราะขนาดของผลงานเล็กจนเกินไป ไม่สามารถทำให้รูปทรงที่เป็นส่วนประกอบในผลงานดูโดดเด่น ตามความต้องการของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการของการสร้างสรรค์ผลงานในขั้นที่ 2

จากปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ในการวิเคราะห์ผลงานในขั้นที่ 1 ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงพยายามแก้ไขผลงาน โดยการลดระนาบของสี่ที่เป็นรูปทรงของบ้านให้มีขนาดน้อยลง และมีขนาดที่เล็กลงด้วย พร้อมทั้งเปลี่ยนสีของระนาบจากสีในโทนร้อน ให้กลับมาเป็นโทนสีเย็น เพื่อสร้างความรู้สึกสบาย และเพื่อให้สอดคล้องกับรูปทรงของเมฆฝน และสายฝนที่กำลังตก พร้อมทั้งพยายามสร้างการทับซ้อนกันของเส้น สี และรูปทรงที่ปรากฏในผลงานให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการใช้รูปทรงที่ซ้ำๆ กัน เช่น การใช้ก้อนเมฆที่ซ้ำกัน การใช้เก้าอี้หลายๆ ตัว หรือการใช้แก้วน้ำหลายๆ ใบ สุดท้ายเพื่อให้ผลงานดูอิสระขึ้น ข้าพเจ้าจึงใช้เส้นที่เป็นโครงรูปของคน ขยายให้มีขนาดใหญ่ และมีขนาดเล็กกระจายอยู่ตามรูปทรงอื่นๆ เมื่อผลงานเสร็จสิ้นลง และประกอบขึ้นเป็นกล่องในลักษณะคล้ายสมุดบันทึก ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึง การแยกกันของโครงสร้างรูปทรงแต่ละรูปทรงโดยชัดเจน ระหว่างโครงสร้างของต้นไม้ และท่อน้ำด้านซ้าย และโครงสร้างของบ้านในด้านขวา จึงอาจจะมีผลทำให้ผลงานของข้าพเจ้า ยังไม่สามารถทำให้ทัศนธาตุต่างๆ กลมกลืนกับตามความต้องการของข้าพเจ้า

พัฒนาการของการสร้างสรรค์ผลงานในชั้นที่ 3

ในผลงานที่ผ่านมาทั้ง 2 ชั้น ข้าพเจ้าใช้รูปทรงโครงสร้างที่เป็นบ้าน ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพยายามเปลี่ยนโครงสร้างหลักของรูปทรง ให้เป็นวัตถุดิบของใกล้ตัวและมีรูปทรงที่อิสระขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะใช้รูปทรงของร่ม เพื่อเน้นให้ผลงานมีความเป็นอิสระมากขึ้น เพื่อต้องการที่จะแสดงถึงความรู้สึกปกป้อง ค้ำครอง รวมถึงความรู้สึกของการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าจึงสร้างโครงสร้างของเส้นรูปคนทั้งชาย และหญิงไว้ได้ร่ม โดยด้านบนเป็นรูปทรงของเมฆฝน องค์ประกอบที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ จึงเป็นลักษณะของความเป็นจริงที่ปรากฏตามธรรมชาติ และพยายามใช้รูปทรงต่างๆ ทับซ้อนกันให้มากที่สุด เพื่อลดปัญหาของการสร้างผลงานที่ผ่านมาทั้งสองชั้น และในผลงานชั้นดังกล่าว ข้าพเจ้ามีความยินดีกับสิ่งที่ปรากฏออกมาเป็นผลงาน ถึงแม้ว่าในบางแห่งของท่วงท่ายังดูไม่กลมกลืนนักก็ตาม

พัฒนาการของการสร้างสรรค์ผลงานในชั้นที่ 4

ผลงานในชั้นสุดท้าย ข้าพเจ้าพยายามสร้างสิ่งต่างๆ ลงบนแผ่นพลาสติกอย่างอิสระที่สุด โดยบางครั้งก็ไร้การจำกัดของแม่พิมพ์ โดยไม่มีการเขียนขึ้นใหม่ ต้องการให้การทำงานเป็นอิสระมากที่สุด พร้อมทั้งพยายามกระจายรูปทรง โดยไม่คำนึงถึงที่อยู่จริงของรูปทรงและใช้โครงสร้างใหญ่เป็นประติมากรรม เพื่อสื่อความหมายให้เห็นถึงสถานที่ที่เราสองคนได้อยู่อาศัย โดยบรรยากาศของงานเต็มไปด้วยต้นไม้ และดอกไม้

การใช้สีของภาพเป็นโทนเย็น เพื่อให้เกิดความรู้สึกสบาย และสดชื่น เมื่อผลงานถูกสร้างเสร็จจัดและประกอบขึ้นโดยการตั้งบนขาตั้ง ที่มีลักษณะเหมือนขาตั้งรูป ทำให้เกิดความแตกต่างไปจากผลงานทั้ง 3 ชั้น ที่ผ่านมา และทำให้ดูเป็นเสมือนรูปเขียนที่ตั้งอยู่บนขาตั้งรูป สร้างให้เกิดความรู้สึกใกล้เคียงกับความต้องการของข้าพเจ้า คือคล้ายกับการบันทึกรูป รวมถึงเรื่องราวขณะกำลังท่องเที่ยว ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าผลงานในชั้นสุดท้ายตอบสนองความต้องการของข้าพเจ้า ได้อย่างเหมาะสมทั้งเรื่องราวความรู้สึก และเหตุผลของความคิดที่ตั้งไว้

ภาพประกอบผลงานชุดศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 1

ชื่องาน	บันทึกความรักและการเดินทางหมายเลข 1 Record of Love and to Travel No. 1
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	170 x 90 cm.

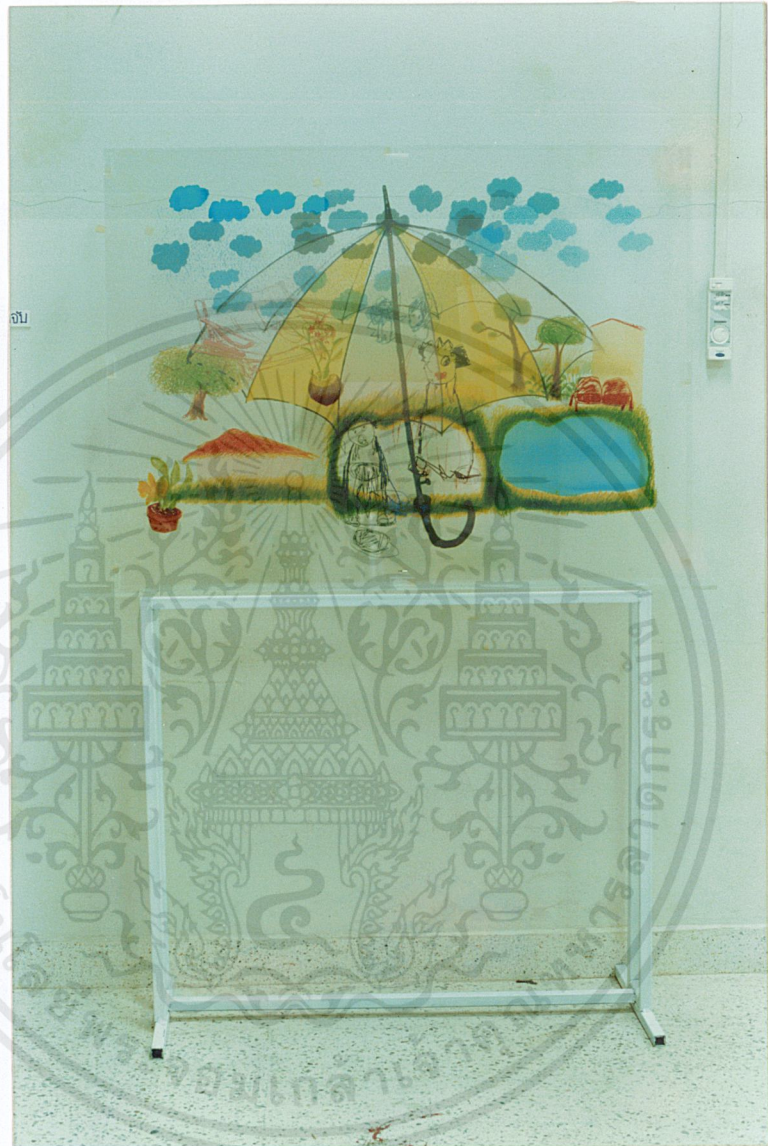
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่องาน	บันทึกความรักและการเดินทางหมายเลข 2 Record of Love and to Travel No. 2
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	180 x 120 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่องาน	บันทึกความรักและการเดินทางหมายเลข 3 Record of Love and to Travel No. 3
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	170 x 90 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่องาน	บันทึกความรักและการเดินทางหมายเลข 4 Record of Love and to Travel No. 4
เทคนิค	Silk Screen
ขนาด	190 x 135 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

จากกระบวนการและแนวความคิดที่ผ่านมาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้พิจารณาขุดออกมาเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ซึ่งในโครงการศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อตอบสนองต่อแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ ให้อุปสรรคออกมาเป็นรูปแบบของการบันทึกในเรื่องราวของความรัก ความหวังโยที่คนรักมีต่อตัวข้าพเจ้า

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้า ได้พบอุปสรรคมากมายในทุกๆขั้นตอนของการสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาพร่างให้ใกล้เคียง และจัดเจนกับแนวความคิดของข้าพเจ้า หรือการปฏิบัติงานที่มีกรรมวิธีที่ซับซ้อนยุ่งยาก และเกิดความผิดพลาดได้เสมอ รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขผลงานในแต่ละชิ้น เพื่อให้มีการพัฒนาไปในแนวทางที่ใกล้เคียงกับแนวความคิดให้ได้มากที่สุด อุปสรรคเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการดำเนินงาน และแก้ไขปัญหาก็บรรลุปไปด้วยความพยายาม และความมุ่งมั่นอย่างดีที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าจะทำได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกพอใจกับผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น

นอกเหนือจากการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และแก้ไขปัญหาก็เพื่อพัฒนาผลงานศิลปะตามวัตถุประสงค์แล้ว สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้คือ การพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น รู้จักใช้เวลาอันมีค่าที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์และความรับผิดชอบในหน้าที่การงานซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาบุคคลากร นำมาซึ่งการสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัว รวมถึงสังคมในปัจจุบันต่อไป

บทที่ 5

บทสรุป

จากกระบวนการและแนวความคิดที่ผ่านมาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้พิจารณาขยายออกมาเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ซึ่งในโครงการศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อตอบสนองต่อแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ ใ้ปรากฏออกมาเป็นรูปแบบของการบันทึกในเรื่องราวของความรัก ความหวังใยที่คนรักมีต่อตัวข้าพเจ้า

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้า ได้พบอุปสรรคมากมายในทุกขั้นตอนของการสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาพร่างให้ใกล้เคียง และชัดเจนกับแนวความคิดของข้าพเจ้า หรือการปฏิบัติงานที่มีกรรมวิธีที่ซับซ้อนยุ่งยาก และเกิดความผิดพลาดได้เสมอ รวมถึงการปรับรู้งแก้ไขผลงานในแต่ละชิ้น เพื่อให้มีการพัฒนาไปในแนวทางที่ใกล้เคียงกับแนวความคิด ให้ได้มากที่สุด อุปสรรคเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการดำเนินงาน และแก้ไขปัญหาก็บรรลุไปด้วยความพยายาม และความมุ่งมั่นอย่างดีที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าจะทำได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกพอใจกับผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น

นอกเหนือจากการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และแก้ไขปัญหามาเพื่อพัฒนาผลงานศิลปะตามวัตถุประสงค์แล้ว สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้คือ การพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น รู้จักใช้เวลาอันมีค่าที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์และควรรับผิดชอบในหน้าที่การงานซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาบุคคลากร นำมาซึ่งการสร้างประโยชน์ให้สังคมรอบข้าง รวมถึงสังคมในปัจจุบันต่อไป

บทที่ 5

บทสรุป

จากกระบวนการและแนวความคิดที่ผ่านมาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ทำการถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ซึ่งในโครงการศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อตอบสนองต่อแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ ให้ปรากฏออกมาเป็นรูปแบบของการบันทึกในเรื่องราวของความรัก ความหวังใยที่คนรักมีต่อตัวข้าพเจ้า

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้า ได้พบอุปสรรคมากมายในทุกขั้นตอนของการสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาพร่างให้ใกล้เคียง และชัดเจนกับแนวความคิดของข้าพเจ้า หรือการปฏิบัติงานที่มีกรรมวิธีที่ซับซ้อนยุ่งยาก และเกิดความผิดพลาดได้เสมอ รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขผลงานในแต่ละชิ้น เพื่อให้มีการพัฒนาไปในแนวทางที่ใกล้เคียงกับแนวความคิดให้ได้มากที่สุด อุปสรรคเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการดำเนินงาน และแก้ไขปัญหาให้บรรลุไปด้วยความพยายาม และความมุ่งมั่นอย่างดีที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าจะทำได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกพอใจกับผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น

นอกเหนือจากการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาผลงานศิลปะตามวัตถุประสงค์แล้ว สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้คือ การพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น รู้จักใช้เวลาอันมีค่าที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์และความรับผิดชอบในหน้าที่การงานซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาบุคลากร นำมาซึ่งการสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัว รวมถึงสังคมในปัจจุบันต่อไป

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายพรศักดิ์ ภายเดช
ที่อยู่	144 / 100 พรีเมียร์เพลสคอนโดมิเนียม ห้อง 809 ถนนพระราม 9 ตัดใหม่ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10110
วัน, เดือน, ปีเกิด	11 กรกฎาคม 2517
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนเพชรเกษม - โรงเรียนวัดม่วง - จันทรประดิษฐารามวิทยาคม - วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี - วิทยาลัยช่างศิลป์ (กรมศิลปากร) - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติแสดงผลงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัย การปีโตรเลียมแห่งประเทศไทย ปี 2543 - แสดงผลงานภาพพิมพ์ขนาดเล็ก ร้านบางกอก ลาดกระบัง ปี 2541 - แสดงผลงานภาพพิมพ์ขนาดเล็ก ร้านหน้าพระลาน ปี 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้